

ни против филантропите, против лицемерието и алчността на изродената българска буржоазия, против bankerите, против вътрешните порядки и пр. Но има и такива, които носят чисто политически характер, като "Камък падна от небето", "Политическа зима", "Хляб и зрелища", "Епидемия от конференции", "Телефонен разговор с полковник Василий Радославов", "Карнавална приказка" /последната писа на легло, ~~писахме я заедно~~/. Но и такива фейлетони, които носят по интимен характер, като например "Писмо до провинцията", също са изпълнени с остра политическа сатира, поради което цензурата жестоко ги е изпорязала.

"Впрочем как може да не е добър животът в Пловдив - пише той в своето "Писмо до провинцията, -когато най-главният въпрос - прехраната, се уреди отдавна". Следва как е бил уреден въпроса с прехраната, но вместо текст, стои внушително бяло поле, оставено от цензурата.

Христо сякаш е предвиждал това, та когато пише за столицата, казва: "Прехраната в София е отлична, па и животът твърде весел; който се съмнява в думите ми, може да посети "Алказар", "Кабарето", "Амброзия" и др. богоугодни заведения," и почти пророчески добавя накрая: "друго нещо за столицата няма да ти пиша, тъй като само цензурата ще го прочете, па може и да не го прочете". И наистина фейлетонът доста внушително е изпорязан на пет места от тая цензура.

В "Камък падна от небето" той иронизира старото славянофилство на Бобчевци и империалистическите тежнения на широканците, които са за царя, т.е. за "Република с цар".

Руски цар бе на земята
най-велик, от всички пръв,
плащаше със чисто злато
бистрата славянска кръв.

Раз - целунеш му ботуша,
два - изправиш се с поклон,
три - преял си чак до гуша
и във джоба милион!

Често пъти с една фраза Смирненски казва толкова много и върши толкова полезна работа, колкото не би извършила никаква статия, писана по същия въпрос. Така например в фейлетона си "Рождество" той обезсолява цялото значение на този традиционен религиозен празник само с две съвършено